

**Nabożeństwa w naszej parafii
Czerwiec 2019**

01.06 sobota	Święta Liturgia. Wspomnienie zmarłych. Wsienioszcznoje bdienije. Akatyst do św. męczennika Bazylego Martysza. Święta Liturgia.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰ godz. 23 ⁰⁰ godz. 00⁰⁰
02.06 Niedziela	Niedziela VI po Wielkanocy. O Ślepcu. Śww. męczenników Chełmskich i Podlaskich. Małe poświęcenie wody. Święta Liturgia. Wspólna agapa.	godz. 9⁰⁰ godz. 10⁰⁰
05.06 Środa	Zakończenie święta Paschy. Św. Liturgia. Spotkanie Seniorów parafii. Wsienioszcznoje bdienije przed świętem Wniebowstąpienia Pańskiego.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
06.06 Czwartek	Święto Wniebowstąpienia Pańskiego. Święta Liturgia.	godz. 9⁰⁰
08.06 Sobota	Św. Liturgia i wspomnienie zmarłych. Wsienioszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
09.06 Niedziela	Niedziela VII po Wielkanocy. Śww. Ojców I Sob Powszechnego. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰ godz. 10⁰⁰
12.06 Środa	Św. Liturgia i wspomnienie zmarłych. Akatyst za dusze zmarłych.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
15.06 Sobota	Sobota Rodzicielska. Św. Liturgia i wspomnienie zmarłych. Wsienioszcznoje bdienije przed świętem Trójcy Świętej.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
16.06 Niedziela	Niedziela VIII po Wielkanocy. Dzień Świętej Trójcy. Pięćdziesiątnica. Święta Liturgia. Wieczernia z czytaniem modlitw na klękaniu. Zakończenie Roku Szkolnego w Punkcie Katechetycznym.	godz. 8³⁰ godz. 10⁰⁰ godz. 15⁰⁰
17.06 Poniedziałek	Dzień Świętego Ducha. Święta Liturgia.	godz. 9⁰⁰
19.06 Środa	Św. Liturgia. Spotkanie Seniorów parafii. Akatyst ku czci Bogurodzicy.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
22.06 Sobota	Święta Liturgia. Wspomnienie zmarłych. Wsienioszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
23.06 Niedziela	Niedziela I po Pięćdziesiątnicy. Wszystkich Świętych. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰ godz. 10⁰⁰
24.06 Poniedziałek	Apostołów Bartłomieja i Barnaby. Święta Liturgia. Początek postu piotrowego.	godz. 9 ⁰⁰
25.06 Wtorek	Św. Onufrego Wielkiego i św. Piotra z Athosu. Święta Liturgia.	godz. 9 ⁰⁰
26.06 Środa	Św. Liturgia i wspomnienie zmarłych. Akatyst ku czci św. Paisjusza z Athosu.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
29.06 Sobota	Święta Liturgia. Wspomnienie zmarłych. Wsienioszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
30.06 Niedziela	Niedziela II po Pięćdziesiątnicy. Wszystkich Świętych Ziemi Ruskiej. Śww. Ojców Góry Athos. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰ godz. 10⁰⁰

W pozostałe dni tygodnia Święta Liturgia jest sprawowana o godz. 9⁰⁰

W Naszej Parafii

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 1 czerwca 2019, nr 6/126

Dzień Świętego Ducha.

Troparion, ton 8:

Błogosławiony jesteś, Chryste Boże nasz, któryś rybaków uczynił mędracmi, zesławszy im Ducha Świętego i przez nich złowiwszy świat, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie.

Kontakion, ton 8:

Kiedy zstąpiłeś mieszając języki, Najwyższy, Ty rozdzielłeś narody, kiedy zaś rozdawałeś ogniste języki, wszystkich wezwałeś do jedności i zgodnie sławimy Najświętszego Ducha.

Ikos: Szybko dajesz pocieszenie sługom Twoim, Jezu, przy zniechęceniu ducha naszego, nie rozłączaj się z duszami naszymi w smutkach, nie oddalaj się od naszych myśli w pokusach, ale zawsze spiesz do nas. Zbliź się do nas, zbliź się wszędzie będący, jak i z apostołami Twoimi zawsze byłeś, tak zjednocz się też z pragnącymi Ciebie, Miłosierny, aby w zjednoczeniu między sobą śpiewali Tobie i wystawiali Najświętszego Ducha Twego.

Życie sakramentalne Cerkwi. Sakrament kapłaństwa.

Kościół naucza o sakramencie Kapłaństwa, że przez niego przekazywana jest sukcesja łaski płynącej od Apostołów i samego Chrystusa, łaski, dokonującej sakramenty. Sens nauki Kościoła nie polega na twierdzeniu, że każdy sakrament może dokonywać tylko ten, na kogo włożono ręce (gdyż każdy chrześcijanin może przez chrzest otworzyć bramy Kościoła dziecku, Żydowi lub poganinowi), ale na świadomości, że nałożenie rąk zawiera w sobie całą pełnię łaski danej przez Chrystusa swemu Kościołowi. Kościół natomiast, przekazujący swoim członkom pełnię darów duchowych, wyznaczył na mocy swojej pełnej łaski wolności różnicę w stopniach święceń. Inny dar otrzymuje prezbiter sprawujący wszystkie sakramenty poza nałożeniem rąk, inny biskup sprawujący nałożenie rąk, a nie ma nic wyższego nad łaskę biskupstwa. Sakrament daje wyświęconemu to wielkie znaczenie, że chociaż niegodny w pełnieniu swej posługi sakramentalnej, działa już nie w swoim imieniu, ale w imieniu całego Kościoła, czyli w imieniu Chrystusa żyjącego w Kościele. Gdyby ustały święcenia, równocześnie uległyby przerwaniu wszystkie sakramenty, oprócz chrztu i ludzkość została by oderwana od łaski. Wtedy Kościół sam zaświadczyłby, że odstąpił od niego Chrystus. (A. Chomiakow, *Kościół jest jeden*).

Żadna rzeczywistość eklezjalna nie mogłaby funkcjonować bez służby kapłańskiej. Dzięki kapłanowi bowiem urzeczywistnia się jej sakramentalny wymiar, który pomaga osobie wierzącej i ochrzczonej w pełni uczestniczyć w życiu Kościoła. To nie kapłan decyduje o poziomie i standardzie tego życia, ale jego wpływ na kształtowanie się wizerunku tego życia.

Kapłan to nie tylko sługa świętych sakramentów. To również duchowy opiekun i ojciec. Jego życie często staje się zachętą, ale niestety również i powodem zniechęcenia do duchowych zmagani wiernych na rzecz własnego zbawienia. Kapłaństwo wymaga gruntownego przygotowania. Nie można go traktować jako profesji, pasji, a już na pewno jako drugorzędnego zajęcia w życiu. Kapłaństwo, tak naprawdę, to innymi słowy życie w Chrystusie. Kapłanem nie można zostać bez powołania, a więc szczególnego głosu Bożego w sercu. Powołanie ma zawsze podwójny wymiar ontologiczny w życiu kandydata do kapłaństwa. Pierwszy z nich - indywidualny - odnosi się do wnętrza człowieka, drugi natomiast, z uwagi na swój obiektywny charakter, wymaga pewnej akceptacji przez Kościół. Powołanie jednak w pełni realizuje się dopiero w późniejszym życiu kapłana.

Odpowiedzialność kapłańska zawsze stała w centrum zainteresowania Kościoła. Jego szczególną troską było zawsze odpowiednie przygotowanie kandydatów do kapłaństwa.

Sukcesja apostołowska jest bowiem również sukcesją godności. Kapłan służy nie tylko Bogu, ale również i ludowi. Wspomina o tym Apostoł Paweł:

„Albowiem każdy kapłan spośród ludzi wzięty, dla ludzi bywa postawiony w tym, co dla Boga należy; aby składał dary i ofiary za grzechy. Aby mógł współboleć z tymi, co nie wiedzą, gdyż i sam poddany jest słabości; i dlatego powinien jak za lud, tak i za siebie składać ofiary za grzechy. I nikt nie przyswaja sobie tej godności, tylko ten kto powołany jest Boga” (Hbr 5:1-40. (*bp siemiatycki Jerzy, Przedmowa do ks. R. Kozłowski, Duszpasterz i jego służba w Kościele prawosławnym*).

W Kościele prawosławnym istnieją trzy stopnie wyższych święceń kapłańskich: biskup, kapłan i diakon; oraz dwa niższe stopnie: subdiakon (gr. hypodiakon, cs. ipodiakon) i lektor (cs. cztec). W przeszłości znanych było wiele różnych rodzajów niższych święceń, ale w obecnych czasach wszystkie z wyjątkiem tych dwóch wspomnianych wyszły z użycia. Święcenia wyższych stopni kapłaństwa udzielane są zawsze podczas Boskiej Liturgii i zawsze muszą być one sprawowane indywidualnie - w przeciwieństwie do rytu rzymskiego, bizantyński porządek święceń zastrzega, iż podczas jednej i tej samej Liturgii nie może być wyświęcony więcej niż jeden diakon, kapłan lub biskup. Jedynie biskup ma władzę udzielania święceń, a chirotonii nowego biskupa musi dokonywać trzech lub przynajmniej dwóch biskupów, nigdy jeden z nich samodzielnie. Skoro episkopat ma charakter „kolegialny”, chirotonia biskupa sprawowana jest przez „kolegium” biskupów. Choć święcenia sprawowane są przez biskupa, wymagają one również zgody całego ludu Bożego i z tego względu w określonym momencie nabożeństwa zgromadzeni wierni potwierdzają święcenia okrzykami „Axios!” („Godzien!”).

Prawosławni duchowni dzielą się na dwie odrębne grupy - kler „biały”, tj. kapłanów żonatych oraz wywodzący się spośród mnichów kler „czarny”. Kandydaci do przyjęcia święceń kapłańskich jeszcze przed święceniami muszą zdecydować, do której grupy chcą należeć, bowiem zgodnie z obowiązującą i ściśle przestrzeganą regułą, po przyjęciu święceń kapłańskich wyższego stopnia nikt nie może wstąpić w związek małżeński. Tak więc ci, którzy chcieliby założyć rodzinę, powinni uczynić to przed przyjęciem święceń diakonatu. Od tych, którzy nie zamierzają wstępować w związek małżeński, oczekuje się zwykle, iż przed przyjęciem święceń kapłańskich zostaną mnichami, ale w Kościele prawosławnym współczesnych nam czasów jest wielu żyjących w celibacie duchownych, którzy nie złożyli formalnych ślubów monastycznych. Ci nieżonaci duchowni nie mogą zmienić zdania i zdecydować o wstąpieniu w związek małżeński. Jeśli żona duchownego umiera, nie może on ożenić się ponownie.

Od VI lub VII wieku celibat zaczął być wymagany od kandydatów na biskupa, a od XIV w. zaczęto wybierać ich spośród mnichów, choć biskupem może zostać również wdowiec, który złożył śluby monastyczne. (*bp Kallistos Ware, Kościół prawosławny*).

Oprac. ks. Piotr Kosiński